

Ontwerp Besluit uitkeringen jeugdzorg

Besluit van _____, houdende regeling van uitkeringen aan de provincies op grond van de Wet op de jeugdzorg (Besluit uitkeringen jeugdzorg)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van _____, gedaan mede namens Onze Minister van Justitie;

Gelet op artikel 35, eerste lid, van de Wet op de jeugdzorg;

De Raad van State gehoord (advies van _____, No. W);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van, uitgebracht mede namens Onze Minister van Justitie;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. de wet: de Wet op de jeugdzorg;
- b. uitkering bureau jeugdzorg: de uitkering, bedoeld in artikel 33, eerste lid, onder a, van de wet;
- c. uitkering zorgaanbod: de uitkering, bedoeld in artikel 33, eerste lid, onder b, van de wet;
- d. indicatiebesluit: een besluit waarbij wordt vastgesteld dat een cliënt is aangewezen op jeugdzorg waarop aanspraak bestaat ingevolge de wet.

Hoofdstuk 2. De wijze waarop het bedrag van de uitkeringen wordt berekend

Artikel 2

1. De uitkering bureau jeugdzorg bedraagt per jaar de som van de bedragen:

a. voor de taken genoemd in:

1° de artikelen 5 en 6 eerste lid, onder f tot en met i, van de wet,

2° artikel 6, eerste lid, onder a tot en met d, van de wet,

3° artikel 6, eerste lid, onder e, van de wet,

4° artikel 6, derde lid, van de wet,

5° het door het bureau jeugdzorg verwerken van gegevens, bedoeld in artikel 39 van de wet en het verstrekken van gegevens, bedoeld in artikel 40, eerste lid, van de wet en

b. ten behoeve van:

1° de uitvoering van experimenten,

2° de uitvoering van de steunfunctie,

3° de vertrouwenspersoon voor de cliënten van de stichting.

2. Ten behoeve van de totstandkoming van de in het eerste lid bedoelde bedragen worden bij regeling van Onze Ministers normbedragen vastgesteld voor elke bij die regeling onderscheiden activiteit.

Artikel 3

1. Het bedrag, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, 1°, wordt bepaald door vermenigvuldiging van het door de provincie gesubsidieerde aantal in het tweede jaar voorafgaande aan het jaar waarvoor de uitkering wordt verstrekt, uitgevoerde activiteiten met het voor dat onderdeel vastgestelde normbedrag of normbedragen.

2. Het bedrag, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, 2°, wordt bepaald door vermenigvuldiging van het door de provincie gesubsidieerde aantal minderjarigen waarvoor de stichting in het tweede jaar, voorafgaand aan het jaar waarvoor de uitkering wordt verstrekt een der taken, bedoeld in dat

onderdeel heeft uitgevoerd, met het voor dat onderdeel vastgestelde normbedrag of normbedragen. Het aantal minderjarigen wordt vastgesteld op het gemiddelde van het aantal van deze minderjarigen op de eerste dag van elke kalendermaand.

3. Het bedrag, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, 3° wordt bepaald door vermenigvuldiging van het aantal door de provincie gesubsidieerde activiteiten in het tweede jaar voorafgaand aan het jaar waarvoor de uitkering wordt verstrekt met het voor dat onderdeel vastgestelde normbedrag of normbedragen.

4. Het bedrag, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, 4° wordt met betrekking tot de taken, bedoeld in artikel 6, derde lid, onder a en c, van de wet, bepaald door vermenigvuldiging van het aantal inwoners van de desbetreffende provincie tussen 0 en 18 jaar, dat volgens de prognose van het Centraal Bureau voor de statistiek is opgenomen in het landelijke beleidskader, met het voor die taken vastgestelde normbedrag.

5. Het bedrag, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, 4° wordt met betrekking tot de taken, bedoeld in artikel 6, derde lid, onder b, van de wet, bepaald door vermenigvuldiging van het aantal door de provincie gesubsidieerde activiteiten met het in het tweede jaar voorafgaand aan het jaar waarvoor de uitkering wordt verstrekt met het voor dat onderdeel vastgestelde normbedrag. Onze ministers kunnen voor het bedrag, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, 4° met betrekking tot de taken, bedoeld in artikel 6, derde lid, onder b, van de wet, een maximum vaststellen

6. De bedragen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder b, 1° en 2°, worden bepaald door een door Onze Ministers vast te stellen bedrag dat voor elke provincie gelijk is.

7. Het bedrag, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, 5°, worden in de bedragen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, 1° tot en met 3°, verwerkt.

8. Het bedrag, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder b, 3° wordt bepaald op een door Onze Ministers vast te stellen deel van de bedragen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, 1° tot en met 3°.

Artikel 4

1. De uitkering bureau jeugdzorg kan worden vermeerderd indien aannemelijk is dat de behoefte aan door de stichting te leveren activiteiten, ter uitvoering van de taken, bedoeld in artikel 2, eerste lid, in het jaar waarop de uitkering betrekking heeft, substantieel hoger zal zijn dan die in het tweede jaar voorafgaand aan dat jaar en de subsidiëring niet uit de egalisatiereserve kan geschieden.

2. De uitkering kan worden verminderd indien aannemelijk is dat de behoefte aan door de stichting te leveren activiteiten, ter uitvoering van de taken, bedoeld in artikel 2, eerste lid, in het jaar waarop de uitkering betrekking heeft, substantieel lager zal zijn dan die in het tweede jaar voorafgaand aan dat jaar.

3. Onze Ministers kunnen bij ministeriële regeling factoren vaststellen die in ogenschouw worden genomen bij de vaststelling of sprake is van een substantiële verhoging of verlaging van de behoefte aan door de stichting te leveren activiteiten.

Artikel 5

1. De uitkering zorgaanbod bedraagt het bedrag van de door de provincie aan zorgaanbieders te verlenen subsidies die naar verwachting in het jaar waarop de uitkering betrekking heeft, nodig zullen zijn om de zorgaanbieders te doen voorzien in de behoefte aan jeugdzorg waarop aanspraak bestaat ingevolge de wet, vermeerderd met de bedragen, bedoeld in artikel 7.

2. De vaststelling van de behoefte, bedoeld in het eerste lid, geschiedt aan de hand van:

a. de aanspraken die in het tweede jaar voorafgaand aan het jaar waarvoor de uitkering wordt verstrekt, in een indicatiebesluit zijn vastgelegd;

b. de verwachte aanspraken in het jaar voorafgaand aan het jaar waarop de uitkering betrekking heeft;

c. de mate waarin de aanspraken die in de indicatiebesluiten zijn vervat, tot gelding worden gebracht.

3. Onze Ministers kunnen bij ministeriële regeling andere factoren aanwijzen die in ogenschouw worden genomen bij de vaststelling van de behoefte en regels stellen omtrent de mate waarin de factoren, de behoeftebepaling beïnvloeden.

4. Het bedrag ten behoeve van de subsidiëring van zorgaanbieders bedraagt het product van het aantal bekostigingseenheden waaraan behoefte bestaat en de voor de bekostigingseenheden vastgestelde normbedragen.

Artikel 6

Bij regeling van Onze Ministers worden normbedragen vastgesteld voor elke bij die regeling vast te stellen bekostigingseenheid. De bekostigingseenheden sluiten aan bij de specificaties die ingevolge het Besluit indicatie jeugdzorg in een indicatiebesluit moeten of kunnen worden gegeven.

Artikel 7

1. De bedragen, van de vermeerdering, bedoeld in artikel 5, eerste lid, hebben betrekking op de uitvoering van experimenten en van de steunfunctie met betrekking tot jeugdzorg waarop ingevolge de wet aanspraak bestaat, ten behoeve van cliëntenorganisaties en ten behoeve van de vertrouwenspersonen voor cliënten van zorgaanbieders.

2. Artikel 3, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing op de bedragen ten behoeve van de uitvoering van experimenten en van de steunfunctie met betrekking tot jeugdzorg waarop ingevolge de wet aanspraak bestaat alsmede op het bedrag ten behoeve van cliëntenorganisaties.

3. Artikel 3, achtste lid, is van overeenkomstige toepassing op het bedrag ten behoeve van de vertrouwenspersonen voor cliënten van zorgaanbieders.

4. Het bedrag ten behoeve van het door zorgaanbieders verwerken van gegevens, bedoeld in artikel 39 van de wet en het verstrekken van gegevens, bedoeld in artikel 40 van de wet worden in de normbedragen, bedoeld in artikel 5.

Artikel 8

De uitkeringen, bedoeld in de artikelen 2 en 4 kunnen worden bijgesteld in verband met de ontwikkeling van het prijspeil of de ontwikkeling in de kosten van arbeidsvoorwaarden. Met het oog hierop bepalen Onze Ministers per activiteit welk deel van het desbetreffende normbedrag in aanmerking zal worden genomen in verband met de ontwikkeling van het prijspeil en welk deel in verband met de ontwikkeling van de kosten van de arbeidsvoorwaarden en welk deel ongevoelig is voor ontwikkeling van beide.

Hoofdstuk 3 De aanvraag van de uitkering

Artikel 9

1. Een aanvraag van de uitkering bureau jeugdzorg wordt gedaan door de toezending van het ontwerp van het uitvoeringsprogramma, bedoeld in artikel 28, eerste lid, tweede volzin, van de wet.

2. Een aanvraag van de uitkering zorgaanbod wordt gelijktijdig met de aanvraag van een uitkering bureau jeugdzorg gedaan door toezending van een begroting, vergezeld van een beschrijving van de niet in het ontwerp-uitvoeringsprogramma opgenomen gegevens die de vaststelling van de behoefte beïnvloeden. Bij regeling van Onze Ministers kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de bij de aanvraag te voegen gegevens en de wijze waarop deze worden verstrekt.

Artikel 10

In verband met de aanvraag is de verantwoording, bedoeld in artikel 28, tweede lid, onder a, van de wet voorzien van een verklaring van een accountant als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2, van het Burgerlijk Wetboek. De verklaring gaat vergezeld van een rapportage omtrent de naleving van de wettelijke voorschriften, opgesteld overeenkomstig een door Onze Ministers vastgesteld protocol en model.

Hoofdstuk 4 De vaststelling en de betaling van de uitkering

Artikel 11

1. Onze Ministers stellen de uitkeringen vast binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag.

2. De uitkering wordt betaald in termijnen, volgens bij regeling van Onze Ministers vast te stellen schema.

Hoofdstuk 5 Aan de uitkering verbonden verplichtingen

Artikel 12

De artikelen 4:49, 4:56 en 4:57 van de Algemene wet bestuursrecht zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 13

1. De provincie vormt een egalisatiereserve jeugdzorg.
2. Het verschil tussen de som van vastgestelde uitkeringen en de vastgestelde subsidies in het jaar waarop de uitkeringen betrekking hebben, komt ten gunste of ten laste van de egalisatiereserve.
3. De egalisatiereserve wordt zo hoog rentend en zo veilig als redelijkerwijs mogelijk belegd.
4. De van de egalisatiereserve genoten rente wordt aan de egalisatiereserve toegevoegd.
5. In de gevallen bedoeld in artikel 4:41, tweede lid, onder c, d, en e, van de Algemene wet bestuursrecht is de provincie ter zake van de egalisatiereserve vergoedingsplichtig naar evenredigheid van de mate waarin de uitkering aan de egalisatiereserve heeft bijgedragen.
6. De egalisatiereserve wordt uitsluitend besteed voor een van de doeleinden waarvoor de uitkeringen zijn verstrekt.

Artikel 14

De provincie draagt er zorg voor dat de accountant, bedoeld in artikel 7, meewerkt aan door of namens Onze Ministers in te stellen onderzoeken naar de door de accountant verrichte controlewerkzaamheden.

Hoofdstuk 6 Overgangsrecht

Artikel 15

1. In afwijking van artikel 4 bestaat de uitkering zorgaanbod tot een door Onze Ministers te bepalen tijdstip uit de som van de bedragen, die worden verkregen door vermenigvuldiging van het door de provincie gesubsidieerde aantal uitgevoerde activiteiten, waarop een cliënt jegens de provincie aanspraak had ingevolge de wet in het tweede jaar voorafgaand aan het jaar waarvoor de uitkering wordt verstrekt, met het voor de desbetreffende activiteit vastgestelde normbedrag en de bedragen voor de uitvoering van experimenten en de steunfunctie en ten behoeve van vertrouwenspersonen voor cliënten van zorgaanbieders en van cliëntenorganisaties.
2. Bij regeling van Onze Ministers worden normbedragen vastgesteld voor bij die regeling onderscheiden activiteiten van zorgaanbieders, inhoudende het verlenen van zorg, waarop ingevolge de wet aanspraak bestaat aan een cliënt die daarop ingevolge een besluit als bedoeld in artikel 5a, eerste lid, van de wet aanspraak heeft. Artikel 3, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing op de bedragen ten behoeve van de uitvoering van experimenten en van de steunfunctie met betrekking tot jeugdzorg waarop ingevolge de wet aanspraak bestaat alsmede op het bedrag ten behoeve van cliëntenorganisaties. Artikel 3, achtste lid, is van overeenkomstige toepassing op het bedrag ten behoeve van de vertrouwenspersonen voor cliënten van zorgaanbieders. Het bedrag ten behoeve van het door zorgaanbieders verwerken van gegevens, bedoeld in artikel 39 van de wet en het verstrekken van gegevens, bedoeld in artikel 40 van de wet wordt in de normbedragen, bedoeld in de eerste volzin verwerkt.
3. Tenzij de kosten van huisvesting zijn opgenomen in de normbedragen, bedoeld in het eerste lid, wordt de uitkering vermeerderd met het bedrag van de subsidies die door de provincie in het tweede jaar voorafgaand aan het jaar waarvoor de uitkering is verstrekt, zijn verstrekt in de kosten van rente en aflossingen ten behoeve van de financiering van gebouwen waarin zorgaanbieders jeugdzorg bieden, de onroerende zaakbelasting die zorgaanbieders als eigenaar zijn verschuldigd, dan wel in de kosten van huur van die gebouwen volgens door Onze Ministers te stellen normen.

4. De uitkering zorgaanbod wordt vermeerderd indien aannemelijk is dat de behoefte aan door zorgaanbieders te leveren activiteiten, ter voorziening in aanspraken in het jaar waarop de uitkering betrekking heeft, substantieel hoger zal zijn dan die in het tweede jaar voorafgaand aan dat jaar en de subsidiëring niet uit de egalisatiereserve kan geschieden.
5. De uitkering zorgaanbod wordt verminderd indien aannemelijk is dat de behoefte aan door zorgaanbieders te leveren activiteiten, ter voorziening in aanspraken in het jaar waarop de uitkering betrekking heeft, substantieel lager zal zijn dan die in het tweede jaar voorafgaand aan dat jaar
6. Onze Ministers kunnen bij ministeriële regeling factoren vaststellen die in ogenschouw worden genomen bij de vaststelling of sprake is van een substantiële verhoging of verlaging van de behoefte aan door de stichting te leveren activiteiten.
7. Artikel 8 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 16

1. In afwijking van de artikelen 5 en 15 bestaat de uitkering zorgaanbod tot een door Onze Ministers te bepalen tijdstip uit het bedrag dat de provincies in het jaar voorafgaande aan de inwerkingtreding van de wet voor het zorgaanbod ontvingen op grond van artikel 13 van de Wet op de jeugdhulpverlening.
2. De artikelen 15, vierde, vijfde en zesde lid, en 8 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17

1. In afwijking van artikel 2 bestaat de uitkering bureau jeugdzorg tot een door Onze Ministers te bepalen tijdstip uit de som van de volgende bedragen:
  - a. de bedragen, bedoeld in artikel 3, tweede, en vijfde lid, voor zover het betreft de verwerking en verstrekking van gegevens met betrekking tot de taken, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder a, 2° ;
  - b. een bedrag dat overeenkomt met het verschil tussen het bedrag dat de provincies in het jaar voorafgaande aan de inwerkingtreding van de wet ontvingen op grond van artikel 13 van de Wet op de jeugdhulpverlening en het bedrag, bedoeld in artikel 16.
2. De artikelen 4 en 8, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18

1. Indien de beslissing op een aanvraag om een uitkering als bedoeld in de artikelen 16 en 17 een verlening inhoudt, wordt het bedrag van de uitkering vermeld.
2. De artikelen 4:48 en 4:50 van de Algemene wet bestuursrecht zijn van overeenkomstige toepassing.
3. Onze Ministers kunnen voorschotten verlenen volgens een door hen vastgesteld schema.

Hoofdstuk 7 Slotbepalingen

Artikel 19

Dit besluit treedt in werking op een koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 20

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit uitkeringen jeugdzorg.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

De Minister van Justitie,

Nota van toelichting

Algemeen

1. Inleiding

Ingevolge artikel 33 van de Wet op de jeugdzorg (hierna ook: de wet) verstrekken de Ministers van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en van Justitie gezamenlijk aan elke provincie en grootstedelijke regio als bedoeld in artikel 2 van de wet, jaarlijks een tweetal uitkeringen, één uitkering ten behoeve van de door een stichting die een bureau jeugdzorg in stand houdt (hierna: stichting) uit te voeren taken en één ten behoeve van door zorgaanbieders te verlenen jeugdzorg waarop ingevolge de wet aanspraak bestaat.

De uitkeringen zullen zodanig moeten zijn dat de provincies over voldoende middelen beschikken om subsidie te verstrekken ten behoeve van een bureau jeugdzorg dat alle wettelijke taken genoegzaam kan uitvoeren en om zorgaanbieders zo te subsidiëren dat cliënten hun aanspraak op jeugdzorg ook daadwerkelijk tot gelding kunnen brengen.

Artikel 35, eerste lid, van de wet eist dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld met betrekking tot de uitkeringen. Het onderhavige besluit strekt daartoe.

Een ontwerp van dit besluit is gepubliceerd in de Staatscourant (Stcr. 2003,.....). Een ontwerp van dit besluit is voorgelegd aan Acta1. Gebleken is dat het besluit geen administratieve verplichtingen voor het bedrijfsleven tot gevolg heeft.

2. De uitkeringen in hoofdlijnen

Zoals hiervoor reeds is gesteld zullen de uitkeringen die de provincies van het Rijk zullen ontvangen zodanig moeten zijn dat zij daaruit de stichtingen kunnen subsidiëren op een niveau dat deze de aan de bureaus in de wet opgedragen taken genoegzaam kunnen vervullen en zorgaanbieders zodanig kunnen subsidiëren dat cliënten hun aanspraken op jeugdzorg op grond van de wet tot gelding kunnen brengen.

- De uitkering bureau jeugdzorg

Teneinde te bereiken dat de provincies beschikken over voldoende middelen om de bureaus jeugdzorg zodanig te subsidiëren dat zij hun wettelijke taken naar behoren kunnen vervullen, is, behalve voor een deel van de taken van het bureau jeugdzorg, gekozen voor een systematiek waarbij de uitkering aan een provincie gebaseerd is op de door het bureau jeugdzorg geleverde en door de provincie gesubsidieerde prestaties met betrekking tot hun wettelijke taken in het tweede jaar voorafgaand aan het jaar waarop een uitkering betrekking heeft (het jaar t-2). Daarbij zal niet worden uitgegaan van werkelijk gemaakte kosten, maar van genormeerde kosten. Samen is

dit de zogenaamde pxq-systematiek. Er is met andere woorden sprake van een output gerelateerde financieringssysteem.

Om te bewerkstelligen dat snel kan worden ingespeeld op gewijzigde situaties is de mogelijkheid geopend de uitkering bureau jeugdzorg te vermeerderen als aannemelijk is dat de behoefte aan door een bureau jeugdzorg te leveren activiteiten aanmerkelijk hoger zal zijn dan in het jaar t-2.

Het bureau jeugdzorg heeft diverse taken die in de artikelen 5, 6, 7 en 8 van de wet zijn neergelegd en verder uitgewerkt.

Ten behoeve van de vaststelling van de uitkering wordt onderscheid gemaakt tussen een viertal taakgebieden. Allereerst is daar de indicatietaak (artikel 5 van de wet) met alles wat daarmee samenhangt (artikel 6, eerste lid, onder f tot en met i, van de wet). Voorts gaat het om de justitiële taken: de gezinsvoogdij, de voogdij en de jeugdreclassering (artikel 6, eerste lid, onder a tot en met d, van de wet). Ook het fungeren als advies- en meldpunt kindermishandeling (artikel 6, eerste lid, onder e, van de wet) is een afzonderlijk taakgebied. Tenslotte gaat het om de taken van het derde lid van artikel 6 van de wet, te weten: het ondersteunen van algemene voorzieningen voor jeugdigen, het verlenen van ambulante jeugdzorg, waarop geen aanspraak bestaat op grond van de wet en het werk van de kindertelefoon.

Voor de diverse taakgebieden zullen bij ministeriële regeling een of meer normbedragen worden vastgesteld.

Het enige taakveld waarvoor niet de pxq-systematiek geldt, is de taak van artikel 6, derde lid onder a en c, van de wet (versterking voorliggende voorzieningen en kindertelefoon). Als grondslag voor dit deel van de uitkering is gekozen het aantal inwoners van de provincie in de leeftijd van 0 tot 18 jaar. De pxq systematiek geldt wel voor de taak, bedoeld in artikel 6, derde lid, onder b, van de wet (het verlenen van ambulante jeugdzorg waarop geen aanspraak bestaat). Omdat dit een taak van het bureau is, die door het bureau wordt uitgeoefend in plaats van door lokale voorzieningen, en derhalve het uitgangspunt van vraagsturing hier niet aan de orde is, bevat de regeling de mogelijkheid voor de uitvoering van deze taak een maximum bedrag vast te stellen.

De taak van artikel 8 van de wet, het informeren van het landelijk bureau inning onderhoudsbijdragen van de aanvang en de beëindiging van jeugdzorg waarvoor een ouderbijdrage is verschuldigd is niet als afzonderlijke activiteit in de opbouw van de uitkering betrokken. De kosten hiervan zullen in de normbijdragen voor de indicatietaak worden verwerkt. Hetzelfde geldt voor het verwerken en verstrekken van gegevens ten behoeve van het beleid (artikelen 39 en 40, eerste lid van de wet). De uitkering bureau jeugdzorg is ook bedoeld voor provinciale subsidiëring van de uitvoering van experimenten en de steunfunctie met betrekking tot de stichting. Voor de subsidiëring van deze activiteiten zal een vast bedrag worden opgenomen. Voor de subsidiëring van vertrouwenspersonen voor cliënten van de stichting zal een bedrag worden opgenomen, waarvan de omvang is afgeleid van het deel van de uitkering bestemd voor de taken, bedoeld in de artikel 2, eerste lid, onder a, 1° tot en met 3°.

- De uitkering zorgaanbod

De Wet op de jeugdzorg bepaalt dat cliënten jegens de provincie aanspraak hebben op bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen vormen van jeugdzorg. De aanspraak wordt in een concreet geval vastgesteld door het bureau jeugdzorg, dat tot taak heeft vast te stellen of en zo ja, op welke zorg een cliënt is aangewezen. Een cliënt kan zijn aanspraak op zorg jegens de provincie tot gelding brengen bij een door de provincie voor het leveren van de zorg gesubsidieerde zorgaanbieder. De uitkering zorgaanbod van het Rijk stelt de provincie financieel in staat door subsidiëring van zorgaanbieders te voorzien in de benodigde zorg, dat wil zeggen in de zorg waarop een cliënt ingevolge een indicatiebesluit van het bureau jeugdzorg aanspraak heeft.

Het onderhavige besluit voorziet dan ook voor het deel van de uitkering voor zorgaanbod dat is bedoeld voor de subsidiëring van zorg waarop een cliënt op grond van de wet aanspraak heeft, in een financieringssysteem die uitgaat van de subsidies die door de provincies naar verwachting verstrekt zullen moeten worden om alle aanspraken te kunnen honoreren. De financiering is gericht

op de behoefte in het jaar waarop de uitkering betrekking heeft. Omdat de werkelijke behoefte pas blijkt in de loop van dat jaar wordt de uitkering gebaseerd op gegevens van de voorafgaande jaren en trends die daaruit of uit andere omstandigheden af te leiden zijn.. Alleen de zorg waarin een indicatiebesluit voorziet en wel in de in dat besluit aangegeven omvang en voor de in dat besluit voorziene termijn wordt in de uitkering betrokken. De belangrijkste basis voor de behoeftevaststelling en de daarop gebaseerde uitkering zorgaanbod, wordt gevormd door de indicatiebesluiten. Dit brengt mee dat aan een indicatiebesluit een prijskaartje gehangen moet worden. Daartoe zullen bij ministeriële regeling normbedragen worden vastgesteld voor eveneens bij die regeling vast te stellen bekostigingseenheden. Deze eenheden moeten sporen met de wijze waarop de aanspraken in de indicatiebesluiten worden neergelegd.

Ook de uitkering zorgaanbod moet subsidiëring van experimenten en de steunfunctie met betrekking tot zorgaanbod en van vertrouwenspersonen voor cliënten van zorgaanbieders mogelijk maken. In de uitkering worden de bedragen hiervoor verwerkt op dezelfde wijze als geldt voor de uitkering bureau jeugdzorg. Ook het deel van de uitkering voor het verwerken en verstrekken van gegevens voor het beleid en voor de vertrouwenspersoon is conform de uitkering bureau jeugdzorg geregeld. Anders dan bij de uitkering bureau jeugdzorg moet in de uitkering zorgaanbod ook een bedrag voor de subsidiering van cliëntenorganisaties zijn betrokken.

De ideale situatie waarbij de omvang van de uitkering zorgaanbod gebaseerd kan worden op aanspraken die voortvloeien uit de indicatiebesluiten is in de eerste planperiode na de inwerkingtreding van de Wet op de jeugdzorg nog niet aan de orde. Allereerst kan niet worden uitgesloten dat er in kwalitatieve zin een discrepantie bestaat tussen de vraag naar jeugdzorg zoals deze op grond van de wet objectief en onafhankelijk wordt vastgesteld door het bureau jeugdzorg en het aanbod zoals dit zich op grond van de Wet op de jeugdhulpverlening heeft ontwikkeld. Het in een stap baseren van de financiering van de provincies op de behoefte aan zorg zoals deze blijkt uit indicatiebesluiten, kan fricties opleveren. Verder zal zich gedurende de eerste jaren na de inwerkingtreding van de wet een zekere uniformiteit in de indicatiestelling door de bureaus jeugdzorg moeten ontwikkelen. Deze uniformiteit zal bereikt moeten worden met het ontwikkelen en toepassen van protocollen. Het ontbreken van uniformiteit kan leiden tot verschillen in de omvang van de doeluitkering zorgaanbod van de verschillende provincies, die niet gerechtvaardigd worden door een verschil in de behoeften van de cliënten. Tenslotte zal op het tijdstip van inwerkingtreding van de wet de registratie door het bureau jeugdzorg nog niet het vereiste kwalitatieve niveau hebben bereikt. Tenslotte moet geconstateerd worden dat de omvang van de uitkering aan de provincies op grond van de Wet op de jeugdhulpverlening in hoge mate stoelt op de historische verdeling van de rijkssubsidies voor voorzieningen van jeugdhulpverlening vóór de inwerkingtreding van die wet. In verband hiermee voorziet het besluit in een dubbele overgangsregeling met betrekking tot de uitkering zorgaanbod. Gedurende een korte periode na de inwerkingtreding van de wet - gedacht wordt aan het eerste jaar, maar de tekst van de regeling laat dit open- wordt de uitkering gebaseerd op het historische budget. Daarna, zal - naar verwachting gedurende de rest van de eerste planperiode - de uitkering gebaseerd worden op de in het jaar t-2 daadwerkelijk geleverde jeugdzorg gebaseerd op indicatiebesluiten en zo nodig gecorrigeerd als de behoefte groter of kleiner (b)lijkt te worden.

De uitkering bureau jeugdzorg en de uitkering zorgaanbod worden direct bij de beslissing op een aanvraag vastgesteld. Na afloop van het uitkeringsjaar vindt geen nacalculatie plaats. Wel kan aanpassing plaatsvinden in verband met de ontwikkeling van lonen en prijzen.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Uit de aanhef van artikel 1 van de Wet op de jeugdzorg blijkt dat de reeds in die wet gedefinieerde begrippen ook voor de toepassing van dit besluit gelden. Zij behoeven dus in het besluit niet gedefinieerd te worden.

Omdat ingevolge artikel 33, eerste lid, van de wet aan de provincie twee uitkeringen worden verstrekt, die elk een verschillende grondslag kennen, worden, ter voorkoming van herhaalde verwijzingen, in de onderdelen b en c de begrippen uitkering bureau jeugdzorg en uitkering zorgaanbod geïntroduceerd.

Artikelen 2, 3 en 4

Deze artikelen bevatten de grondslag voor de uitkering bureau jeugdzorg. Deze uitkering is bedoeld om de provincie in staat te stellen tot subsidiëring van de taken die een stichting die een bureau jeugdzorg exploiteert, op grond van de wet moet uitvoeren.

Het eerste lid van artikel 2 regelt de hoogte van de uitkering, die een optelsom zal zijn van bedragen voor de in dat artikellid onderscheiden taakgebieden van de bureaus jeugdzorg. Opgemerkt zij dat de onderhavige artikelen betrekking hebben op de opbouw van de door het Rijk aan de provincies te verstrekken uitkering. Dat de uitkering is opgebouwd uit verschillende elementen betekent echter niet dat de onderscheiden bedragen ook moeten worden besteed voor de onderscheiden taken. Er is sprake van één uitkering voor het totale functioneren van het bureau jeugdzorg. Onderscheid wordt gemaakt, omdat voor de onderscheiden taakgebieden verschillende grondslagen zullen gelden. De diverse taakgebieden die in het eerste lid worden genoemd, zijn een opsomming van de wettelijke taken van het bureau jeugdzorg.

Onderdeel a van dit artikellid heeft betrekking op de indicatietaak van het bureau, die inhoudt dat het bureau jeugdzorg op verzoek van een cliënt of naar aanleiding van een signaal van een derde (bijvoorbeeld de school of het consultatiebureau) moet nagaan op welke zorg een cliënt is aangewezen. Als dat jeugdzorg is waarop aanspraak bestaat op grond van de wet of op grond van de AWBZ of de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen zal het indicatieproces uitmonden in een indicatiebesluit die een zodanige aanspraak voor een cliënt vestigt. Als het bureau jeugdzorg van oordeel is dat een cliënt niet op die zorg, maar wel op andere zorg is aangewezen zal de cliënt worden verwezen en waar nodig begeleid naar instellingen die die andere zorg kunnen leveren. Bij de indicatietaak behoort ook het traject nadat een indicatiebesluit is genomen, zoals het desgewenst leiden van een cliënt naar de nodig geachte zorg en het volgen en evalueren van de verleende zorg (alle taken genoemd in artikel 6, eerste lid, onder f tot en met i van de wet).

Onderdeel b van dit artikellid heeft betrekking op de justitiële taken van het bureau jeugdzorg, te weten de uitvoering van maatregelen van kindbescherming en de jeugdreclassering. Bij de uitvoering van maatregelen van kindbescherming gaat het om de uitvoering van:

- de (voorlopige) ondertoezichtstelling (ots);
- de (voorlopige)voogdij.

Ook hier bestaat weer de mogelijkheid per maatregel verschillende normbedragen vast te stellen. Het ligt in de bedoeling, zoals dat ook het geval was op grond van de Wet op de jeugdhulpverlening, afzonderlijke normbedragen vast te stellen voor de voorlopige ots, de ots voor één jaar of minder, de ots voor meer dan een jaar en voor de voorlopige voogdij en de voogdij.

Het tweede lid van artikel 2 bepaalt dat per taakgebied, bij ministeriële regeling een of meer normbedragen zullen worden vastgesteld. Deze normbedragen zijn de prijzen (de p's) in de pxq-systematiek. Eén prijs per taakgebied zou een te grove regeling inhouden, vandaar dat de mogelijkheid wordt geopend binnen de taakgebieden te differentiëren naar nader aan te geven activiteiten. Deze activiteiten zijn de producten waarvan de uitgevoerde aantallen de q's zijn in de pxq-systematiek.

Artikel 3 bepaalt hoe de bedragen waaruit de uitkering is opgebouwd, tot stand komen.

Zoals in het algemene deel van deze toelichting reeds is toegelicht, geldt voor het merendeel van de taken dat de uitkering voor enig jaar zal bestaan uit hetgeen een bureau jeugdzorg in het tweede jaar dat daaraan vooraf gaat aan activiteiten heeft geleverd. Met andere woorden voor de uitkering voor het uitkeringsjaar t is bepalend het volume van de activiteiten die het bureau in het jaar t-2 heeft uitgevoerd.

Voor de indicatietaak met de daaraan verwante taken van het bureau bestaat het bedrag uit (de som van) de uitkomst(en) van de vermenigvuldiging(en) van het aantal uitgevoerde activiteiten in het jaar t-2 met het voor de activiteit vastgestelde normbedrag (eerste lid).

Voor de justitiële taken (voogdij, gezinsvoogdij en jeugdreclassering) is het aantal jeugdigen waarvoor het bureau jeugdzorg in het jaar t-2 een der taken uitvoerde de grondslag. Het gaat daarbij om het gemiddelde aantal jeugdigen op de eerste dag van elke kalendermaand. Voor elke in artikel 6, eerste lid, van de wet onderscheiden justitiële taak zal tenminste één normbedrag worden vastgesteld. De regeling laat ruimte om binnen de onderscheiden taken differentiatie aan te brengen. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan jeugdigen ten opzichte waarvan het bureau meer dan één justitiële taak uitoefent, bijvoorbeeld de voogdij en jeugdreclassering. Gezien de overlap van deze taken zal dit leiden tot een lager normbedrag voor een van beide taken.

Het bedrag dat samenhangt met de taak fungeren als advies- en meldpunt kindermishandeling (artikel 2, eerste lid, 3°) zal een afgeleide zijn van de in dat kader te verrichten activiteiten. Ook hier bestaat weer de mogelijkheid één of meer normbedragen vast te stellen, bijvoorbeeld verschillende bedragen voor adviesaanvragen en voor de behandeling van meldingen.

Het bedrag dat samenhangt met de taken van artikel 6, derde lid, onder a en c, van de wet is, zoals gezegd, niet gerelateerd aan de activiteiten in het jaar t-2. De basis voor dat bedrag bestaat uit het product van het aantal 0 tot 18 jarige inwoners van de provincie en een bij ministeriële regeling vast te stellen normbedrag.

Het is de bedoeling dat de normbedragen die zullen gelden voor de opbouw van de doeluitkering bureau jeugdzorg, voor zover het de bedragen voor justitiële taken betreft, ook de normbedragen zullen zijn die de provincie moet hanteren bij de subsidiëring van de stichting. Daartoe zal worden gebruik gemaakt van de mogelijkheid die artikel 37, vijfde lid, van de wet biedt. Ten aanzien van de jeugdreclassering zal in deze ministeriële regeling bovendien worden bepaald dat de provincies de bureaus jeugdzorg zullen moeten verplichten deze bedragen uitsluitend te besteden voor de uitvoering van de jeugdreclasseringstaken.

Artikel 4, eerste lid, maakt mogelijk dat een uitkering wordt verhoogd als aannemelijk is dat de uitkering, die gebaseerd is op het jaar t-2, aantoonbaar onvoldoende zal zijn voor een genoegzame uitvoering van de wettelijke taken in het jaar t. Om voor een verhoging in aanmerking te komen zal de provincie aannemelijk moeten maken dat de omvang van activiteiten gezien de verwachte stijging van de behoefte zal toenemen. Het gaat uitsluitend om de omvang van de activiteiten. Verder geldt dat van een verhoging alleen sprake zal zijn als de egaliseringsreserve niet zodanig is dat de meerkosten voortvloeiend uit een grotere behoefte, in dat jaar uit deze reserve kunnen worden gefinancierd. Bij het bureau jeugdzorg is er geen verplichting tot verhoging, omdat op de activiteiten van het bureau jeugdzorg geen aanspraak bestaat. Het is wel zo dat rechterlijke uitspraken over maatregelen van kindbescherming en in het kader van de jeugdreclassering door het bureau jeugdzorg altijd uitgevoerd moeten worden.

Een verhoging werkt niet per definitie door in de toekomst, omdat de uitkering voor het jaar t+2 afgeleid zal zijn van de werkelijk gemaakte kosten in het jaar t, en niet van de hoogte van de uitkering voor dat jaar.

Als aannemelijk is dat de behoefte aan activiteiten van de stichting in het jaar t aanmerkelijk lager zullen zijn dan in het jaar t-2, kan de uitkering worden verminderd, aldus het tweede lid van artikel 4. Ook dit heeft alleen effect op de uitkering van het jaar t+2, als er ook daadwerkelijk minder activiteiten zullen worden uitgevoerd. Bij ministeriële regeling kan nader worden aangegeven welke factoren een rol kunnen spelen bij de vaststelling van een eventuele verhoging of verlaging (artikel 4, derde lid).

Artikel 5

Dit artikel bevat de grondslag voor de uitkering zorgaanbod. De opbouw van de doeluitkering zorgaanbod verloopt, voor zover het gaat om door zorgaanbieders geleverde activiteiten, via een systematiek, die uitgaat van de behoefte in het jaar waarop de uitkering betrekking heeft. In het tweede lid zijn een aantal indicatoren voor de behoefte aan jeugdzorg gegeven. Ingevolge het derde lid, kunnen daaraan bij ministeriële regeling nog indicatoren worden toegevoegd en kan worden

bepaald in welke mate de genoemde en de eventueel nog aan te wijzen factoren een rol spelen bij de vaststelling van de behoefte. gdzorg.

Artikel 6

Dit artikel biedt de basis voor de vaststelling van de normbedragen en de bekostigingseenheden.

Artikel 7

Dit artikel bevat de bedragen die een onderdeel van de uitkering zorgaanbod uitmaken die niet te maken hebben met het leveren van jeugdzorg, waarop aanspraak bestaat op grond van de wet. Het gaat om bedragen voor de subsidiëring door de provincies van experimenten en de steunfunctie, cliëntenorganisaties en vertrouwenspersonen voor cliënten van zorgaanbieders.

De bedragen worden op eenzelfde manier vastgesteld als bij de uitkering bureau jeugdzorg.

Artikel 8

Dit artikel bevat de bekende bepaling over de aanpassing van uitkeringen en subsidies aan loon- en prijsontwikkelingen.

Artikel 9

Het aanvragen van de uitkering bureau jeugdzorg geschiedt door toezending van het ontwerp van het uitvoeringsprogramma, zoals dit is voorgeschreven in artikel 28, eerste lid, van de wet, dat wil zeggen vóór 1 oktober van elk jaar. Het uitvoeringsprogramma bevat een door een accountant gecertificeerd overzicht van de in het voorafgaande jaar gerealiseerde aantal voor uitkering in aanmerking komende activiteiten waarvoor een normprijs is vastgesteld. De uitkering zorgaanbod zal moeten worden aangevraagd door indiening van een begroting. De aanvraag zal vergezeld moeten gaan van die gegevens die nodig zijn om de behoefte aan jeugdzorg waarop aanspraak bestaat in het jaar waarop de uitkering betrekking heeft, te kunnen vaststellen. Ook op dit punt kunnen nadere regels worden gesteld.

Artikel 10

Dit artikel eist dat de verantwoording van de uitkeringen, die een onderdeel uitmaakt van het provinciale uitvoeringsprogramma, voorzien is van een accountantsverklaring en vergezeld gaat van een rapportage over de naleving van de wettelijke voorschriften. Met betrekking tot dit laatste punt zal een controleprotocol en een modelverklaring worden vastgesteld die door de accountant moeten worden gehanteerd. Met dit controleprotocol geven de ministers aanwijzingen aan de controlerende accountants over de reikwijdte en intensiteit van de controle en de wijze waarop de accountant zal moeten rapporteren over zijn bevindingen in het bijzonder inzake de naleving van de verplichtingen die voortvloeien uit de wet en het onderhavige besluit. Van bijzonder belang is de wijze waarop de accountant de juistheid en de volledigheid van het aantal activiteiten dat bepalend is voor de hoogte van de uitkering vaststelt.

Artikel 11

Het onderhavige artikel bepaalt dat de uitkering wordt vastgesteld binnen 13 weken na ontvangst van de aanvraag. De termijn van 13 is voldoende voor een beoordeling van de aanvragen. Omdat de uiterste datum voor indiening van de aanvraag 1 oktober is, wordt met deze termijn gerealiseerd dat voor de aanvang van het begrotingsjaar duidelijkheid bestaat over de hoogte van de uitkering.

De uitkering wordt direct vastgesteld, dus zonder voorafgaande verlening. Hierop is in het algemeen deel al ingegaan.

De uitkering wordt niet ineens uitbetaald, maar gespreid over het jaar waarop zij betrekking heeft. Daartoe zal bij ministeriële regeling een betalingsprogramma worden vastgesteld vergelijkbaar met het op grond van de Wet op de jeugdhulpverlening gehanteerde bevoorschottingsschema.

Artikel 12

In dit artikel worden de artikelen 4:49, 4:56 en 4:57 van de Awb van overeenkomstige toepassing verklaard. Dit betekent dat de bepalingen die in de Awb betrekking hebben op subsidies zullen gelden voor de uitkeringen.

In artikel 4:49 van de Awb zijn de gronden gegeven waarop een vastgesteld subsidie (in dit kan worden ingetrokken of gewijzigd. Van intrekking of wijziging kan sprake zijn:

- als sprake is van feiten of omstandigheden waarvan de subsidiegever bij de vaststelling redelijkerwijs niet op de hoogte kon zijn;
- als de subsidievaststelling onjuist was en de subsidie-ontvanger dit wist of behoorde te weten;
- als de subsidie-ontvanger na de subsidievaststelling niet heeft voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen.

Artikel 4:56 van de Awb regelt de opschorting van de betaling van een subsidie, als er het ernstige vermoeden bestaat dat artikel 4:49 Awb zal worden toegepast.

Artikel 4:57 van de Awb regelt de terugvordering van onverschuldigd betaalde subsidies.

Een en ander betekent dat onrechtmatige besteding van de uitkeringen kunnen worden gesanctioneerd.

Artikel 13

Ingevolge dit artikel is de provincie verplicht een afzonderlijke egalisereserve voor de jeugdzorg te vormen. Een eventueel batig saldo in enig jaar zal aan de egalisereserve worden toegevoegd. Een eventueel nadelig saldo wordt ten last van de egalisereserve gebracht.

Er is sprake van één egalisereserve jeugdzorg. Deze reserve kan door de provincie zowel worden aangewend voor tekorten bij de uitkering bureau jeugdzorg als bij de uitkering zorgaanbod. Er is geen maximum gesteld aan de hoogte van de egalisereserve.

Ingevolge het derde lid zal de egalisereserve zo hoog rentend en zo veilig als mogelijk moeten worden belegd. De provincie is daarbij gebonden aan de regels van de Wet financiering decentrale overheden, die voorschriften bevat voor het lenen en uitzetten van gelden door openbare lichamen, waaronder de provincie. Het gaat om de zogenaamde prudent minimal A rating en hoofdsomgarantie.

Artikel 15 en 16

De overgang van het financieringssysteem van de Wet op de jeugdhulpverlening naar dat van de Wet op de jeugdzorg vereist overgangsrecht.

Het onderhavige besluit voorziet in de artikelen 15 en 16 in overgangsrecht met betrekking tot de uitkering zorgaanbod. Bij de inwerkingtreding van de wet zal de uitkering zorgaanbod gelijk zijn aan het bedrag dat de provincies op grond van de Wet op de jeugdhulpverlening ontvingen voor het zorgaanbod. Uiteraard zal rekening worden gehouden met eventuele gestegen of stijgende dan wel teruggelopen of teruglopende vraag. Ook met loon- en prijsontwikkelingen wordt rekening gehouden. (artikel 16)

Voor de periode die aansluit op de eerste overgangsperiode, kent het besluit een tweede overgangsregeling (artikel15). Deze voorziet voor dat deel van de uitkering zorgaanbod dat is bedoeld voor de subsidiëring van zorg waarop een cliënt op grond van de wet aanspraak heeft, in een pxq-systematiek. Het gaat daarbij om werkelijk geleverde en door de provincie gesubsidieerde zorg op grond van een daartoe strekkend indicatiebesluit. Alleen de zorg waarin het indicatiebesluit voorziet in de in het indicatiebesluit aangegeven omvang en voor de in dat besluit voorziene termijn wordt in de uitkering betrokken. Als grondslag is gekozen voor alle uitgevoerde activiteiten waarop cliënten jegens de provincie in het jaar t-2 aanspraak hadden op grond van de wet.

Voor de diverse activiteiten van zorgaanbieders zullen normbedragen worden vastgesteld. Daarbij zal het niet gaan om normbedragen per functie, zoals deze in het Besluit aanspraken jeugdzorg zijn onderscheiden. Deze functies zijn te globaal omschreven om daar één normbedrag aan te verbinden. De omschrijving van de activiteiten waaraan normbedragen zullen worden verbonden zal moeten aansluiten bij de hetgeen in de indicatiebesluiten moet en mag worden vermeld, maar kan nog een verdere concretisering inhouden.

Ten aanzien van de uitkering zorgaanbod is bepaald dat de uitkering wordt verhoogd als de behoefte aan door zorgaanbieders te leveren activiteiten aanmerkelijk hoger zal zijn dan deze was in het jaar t-2. Ten aanzien van de uitkering zorgaanbod is sprake van een verplichte verhoging, omdat het gaat om aanspraken. De provincie zal uiteraard aannemelijk moeten maken dat er behoefte zal zijn aan een aanmerkelijk hoger aantal te subsidiëren activiteiten van zorgaanbieders. Dit kan bijvoorbeeld blijken uit een aantoonbare stijging van de behoefte in het jaar t-1, die voor het zorgaanbod blijkt uit de in dat jaar genomen indicatiebesluiten die strekken tot jeugdzorg waarop aanspraak bestaat op grond van de wet. Ook het bestaan van wachttijden en wachtlijsten, kan een indicatie zijn. Een stijging van de vraag kan ook een gevolg zijn van demografische ontwikkelingen.

Bij de vaststelling of een verhoging nodig is, wordt uiteraard de omvang van de egalisatiereserve betrokken.

Als minder activiteiten nodig lijken te zijn, kan de uitkering worden verlaagd. Dit kan onder meer blijken uit structurele reservevorming uit de doeluitkering.

Artikel 17

Voor de periode direct na de inwerkingtreding van de wet is ten aanzien van de uitkering bureau jeugdzorg het volgende geregeld. Voor de uitvoering van de justitiële taken geldt nu al een normprijs. Voor deze taken zal bij de opbouw van de uitkering in de overgangsfase al met de nieuwe systematiek gewerkt kunnen worden. Voor het overige geldt dat van de uitkering die een provincie ontving op grond van de Wet op de jeugdhulpverlening, het bedrag van de uitkering zorgaanbod wordt afgetrokken. Dit bedrag vormt samen met het bedrag voor de justitiële taken en het bedrag per jeugdige voor experimenten, de steunfunctie en de vertrouwenspersonen, de uitkering bureau jeugdzorg.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

De Minister van Justitie,